

1014

2014

Міністэрства адукацыі Рэспублікі Беларусь

Установа адукацыі

«Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт
імя Максіма Танка»

Факультэт беларускай і рускай філалогіі

ДЗЯВЯТЫЯ ТАНКАЎСКІЯ ЧЫТАННІ

(да 100-годдзя ўніверсітэта)

*Матэрыялы
Міжнароднай навуковай канферэнцыі*

г. Мінск, 26 верасня 2014 г.

Мінск 2014

Нацыянальная
бібліятэка
Беларусі

Рэдкалегія:

доктар філалагічных навук, прафесар *В.Д. Старычонок* (адк. рэд.);
кандыдат філалагічных навук, дацэнт *І.М. Гоўзіч*;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт *Н.В. Заяц*

Рэцэнзенты:

доктар філалагічных навук, прафесар *В.П. Русак*;
кандыдат філалагічных навук, дацэнт *В.Ю. Шыманская*

Д431 **Дзявятыя** Танкаўскія чытанні (да 100-годдзя ўніверсітэта) : матэрыялы
Міжнар. навук. канф., г. Мінск, 26 верас. 2014 г. / Бел. дзярж. пед. ун-т
імя М. Танка ; рэдкал.: В.Д. Старычонок, І.М. Гоўзіч, Н.В. Заяц ; адк. рэд.
В.Д. Старычонок. – Мінск : БДПУ, 2014. – 300 с.

ISBN 978-985-541-189-6.

У зборніку прадстаўлены матэрыялы даследаванняў навукоўцаў у галіне мовазнаўства, літаратуразнаўства, культуралогіі і інш. Вылучаны новыя талпы літаратурнай творчасці ў сучаснай культурнай прасторы. Абгрунтоўваецца значэнне творчасці Максіма Танка ў кантэксце сусветнай паэтычнай традыцыі.

Адрасуецца навуковым работнікам, выкладчыкам, аспірантам, студэнтам, у сферы навуковых інтарэсаў якіх знаходзіцца асэнсаванне мастацкага вопыту беларускага класіка ў літаратуразнаўчым, лінгвістычным і культуралагічным аспектах.

УДК 82(476)
ББК 83 (4Бел)

ISBN 978-985-541-189-6

© БДПУ, 2014

УСТУПНАЕ СЛОВА

Паважаныя ўдзельнікі канферэнцыі!
Шаноўныя госці!

Шчыра вітаю Вас у Беларускай дзяржаўнай педагагічнай універсітэце імя Максіма Танка.

Танкаўскія чытанні з'яўляюцца традыцыйным для нашай ВДУ мерапрыемствам. Прыемна, што імя выдатнага суайчынніка, народнага паэта Беларусі Максіма Танка на працягу ўжо некалькіх дзесяцігоддзяў аб'ядноўвае вакол сябе вучоўнікаў не толькі нашай краіны, але і далёкага і блізкага замежжа. На чарговы, дзявяты, восеньскі форум сабраліся гуманітары з розных краін свету, каб абмеркаваць актуальныя пытанні літаратуразнаўства і мовазнаўства, культуралогіі і прыватных методых.

У гэтым годзе традыцыйная канферэнцыя з'яўляецца, разам з тым, унікальнай. Яна праводзіцца ў межах вялікага шэрагу ўрачыстасцей з нагоды вялікай і значнай для прысутных у гэтай зале і для ўсяго беларускага настаўніцтва падзеі: 21 лістапада нашай альма-матар споўніцца 100 год!

У летапісе роднай ВДУ нямала слаўных перыядаў і дат, але асаблівым годам у гісторыі стаў 1995. Менавіта тады Беларускаму дзяржаўнаму педагагічнаму ўніверсітэту было прысвоена ганаровае і гучнае імя – імя Максіма Танка. І гэта сімвалічна. Постаць Яўгена Іванавіча Скурко можа паслужыць узорам служэння Радзіме, Паэзіі, а праз яе – наступным пакаленням. Адна з функцый літаратуры – выхаваўчая – сутучная з прафесійным прызначэннем і грамадзянскай місіяй Настаўніка.

Шмат хлопцаў, дзяўчат з вёскі пайшлі гэтым гасцінцам у свет, ды ма-ла хто з іх вярнуўся! Вось і Данила ўжо чацвёрты год, Грышка – сёмы год, як нічога не піша, Бронька... Чакае каторага маці. Чакае месяц... год... Часамі далёка выходзіць на гасцінец, доўга глядзіць з-пад рукі, аж пакуль не пацягне ў ваках ці на полі... Не даюць заснуць ім гара-чыя слёзы нат у кароткія летнія ночы... А ўсё ж не адной хацелася б ведаць хоць бы магілу сына!...» [1, с. 16]. Індывідуальныя рысы і ўлас-цівасці мастацкага характару адыходзяць на другі план. Галоўным становіцца абагульнены літаратурны вобраз.

Проза М. Танка – гэта пошукі пісьменнікам новых шляхоў і срод-каў мастацкага засваення рэчаіснасці. Актыўна ішоў працэс паэтыза-цыі і лірызацыі прозы ў межах суб’ектыўнасці і ўмоўнасці. Рэвалю-цыйныя павевы набывалі нацыянальныя формы. Амаль усе героі ма-лой прозы М. Танка мелі моцную падключанасць да барацьбы за са-цыяльнае і нацыянальнае вызваленне.

Сяляне з апавядання «Поперак загонаў» ад Каляд не маюць хлеба, а солтыс Спірыдон і прадстаўнікі польскай улады забіраюць за нядо-імкі апошніх кароў і коней, затапілі вадой зямельныя надзелы. Безна-дзейнасць і адчай запаланілі душы Сымона, Рыгора, Якіма. Аптымізм чуецца толькі ў адной канчатковай фразе развязкі твора: «Поперак за-гонаў, па скончанай працы, ішоў народ...» [1, с. 24].

Вобраз рэвалюцыянера-барацьбіта за народнае шчасце, сацыяль-ную справядлівасць, за ўз’яднанне Заходняй і Усходняй Беларусі ў адзінай дзяржаве – звышзадача аўтара ў апавяданні «Па дарогах і вёсках». Вобраз у многім рамантызаваны. Палітвязень дае зразумеш-сябру па няшчасці, што «толькі тыя баяцца смерці, хто ўсё сваё жыц-цё пражыў для сябе. Дзеля таго мо і страшна ім так у апошнія часы. Аглянуцца назад – пуста, толькі пакінуў гару смецця на сваёй даро-зе...» [1, с. 27]. Мікалай – галоўны герой апавядання – ходзіць ад вёс-кі да вёскі, абуджае людзей да непакоры і супраціву з двёрдзім пера-кананнем: «Але ці патрапіш пагасіць сонца, устрымаць доўгу, ці зла-віць і стапгаць тую песню, якую толькі што прапелі ў жыцце дзяўча-ты?» [1, с. 27].

Калі ў пазіі Заходняй Беларусі шмат лозунгавасці, заклікаў да ба-рацьбы, да пратэсту супраць сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту, то ў прозе шмат публіцыстыкі, фальшаграфізму. На старонках апавя-данняў М. Танка паўстае жывы чалавек з яго марамі, спадзяваннямі,

горам і радасцю, любоўю і нянавісцю. Тэма інтэлігенцыі і народа гу-чыць у псіхалагічным абразку «На Наваградчыне». «Перадусім наша інтэлігенцыя трохі пазнаёміцца з вёскай, з народамі, а народ таксама пачуе хоць пару слоў ад людзей, якія лічаць сябе пупам усёй нацыі» [1, с. 28], – піша аўтар. Лёгка іронія, нават скепсіс чытаецца ў творы, калі пісьменнік зазначае, што «адзін пяе «Люблю свой край», закусва-ючы вандзонай кілбасой, другі падцягвае «старонку гэгю», адразаючы кавалак кумпяка» [1, с. 29]. Псіхалагічна дакладны штрых дадае заў-вага старой жанчыны: «Час р.бочы... Дык што ж вы ходзіце па нашай старане і пешыцеся?» [1, с. 30].

Выступаючы на пісьменніцкім з’ездзе, народны паэт Беларусі Максім Танк вобразна падсумаваў: «Літаратура – гэта рака з многімі прытокамі, і кожны з іх мае свой колер, сваю тэмпературу, скорасць ця-чэння. І важна, каб гэтая рака жывілася не са штучных вадаёмаў, а з чыс-тых крыніц народнага жыцця, у якім заўсёды многа свежасці, сапраў-дніх трывоў і радасцей чалавечых» [1, с. 477]. Лепш не скажаш: ма-стацкая праца М. Танка пацвярджае плённасць прамоўленага.

Літаратура

Танк, М. Збор твораў: у 13 т. / М. Танк. – Мінск: Бел. навука, 2006–2012. – Т. 8: Пра-важныя творы, артыкулы, выступленні, рэкамендацыі, некралогі. – 2009. – 642 с.

Кудреватых И.П. (Мінск)

Художественный образ как эстетический структурный элемент стиля

Постижение авторской картины мира – это сложный процесс со-творчества, предполагающий «партитурное чтение» текста, благодаря которому можно установить полифонию смыслов. Актуализируя глу-бинные текстовые взаимодействия языковых структур разных уров-ней, мы можем проникнуть в мировидение писателя, получить наибо-лее полное представление о его языковом сознании. Понимание и ин-терпретация всегда предполагают перекодирование, т. е. постижение смысла текста через призму собственного сознания и, следовательно, не могут быть неизменными категориями. Изучение идиостиля в ко-муникативно-деятельностном аспекте расширяет представление чита-теля не только о глубинном смысле текста, но и о личности автора. Нацеленность на изучение структуры, семантики и прагматики худо-

жественного текста в их комплексной соотнесенности, на постижение его смысла и коммуникативного эффекта всегда актуально как с позиции теории текстовых ассоциаций, так и с позиции смыслового развертывания текста.

Категория актуальности – одна из важнейших категорий художественного текста. Актуализироваться могут любые языковые структуры на любом уровне языковой иерархии. При изучении языка художественных произведений, языка отдельных писателей важным является установление функциональной зависимости разноуровневых языковых единиц, участвующих в формировании содержательной структуры текста. В этом плане функциональная грамматика, расширяя границы традиционной грамматической теории, становится по своей природе структурно-интегрирующей [8]. «То, что «забывается» в слове-понятии, – писал А.А. Потебня, – поглощается новым значением, становится стилистическим средством в художественном сравнении-параллелизме. Это качественно меняет внутреннее содержание образа художественного» [7, с. 14].

Индивидуально-стилистическое своеобразие словоупотребления, речевых конструкций помогает пониманию личности автора. Проблемы идиостиля писателя зависят от системы средств выражения, неизменно присутствующих в произведениях этого автора. Так, лирическое творчество М. Танка проникнуто любовью к человеку, его нуждам и душевным устремлениям. Слова, имеющие безобразное значение, в условиях контекста приобретают большой смысловой объем: «Простае щчасце людское, / Так як і наша з табою, / Пэўна, складаецца з солі, / З хлеба, сабранага ў полі, / З поту, дарожнага пылу, / З роднага небасхілу, / З дружбы, мацнейшай ад смерці, / З песні...» («Простае щчасце людское»); «Ад гора – ўсё ў свеце няміла, / Ад часця час хутка мінае, / Ад хмелю – марнуюцца сілы, / Ад славы – сяброў убывае... / Вось тут і спыніся на нечым / У гэтым жыцці, чалавеча!...» («Ад гора – ўсё ў свеце няміла»).

Ассоциативно-прагматический потенциал языковых средств писателя, позволяющий расширять их содержательный объем, характеризуется непредсказуемостью и потому – актуальностью. «Проблема языка – это сама возможность существования культуры», – пишет А.Е. Михневич [5, с.162]. Как только язык становится предсказуемым, он теряет свое основное свойство – быть средством коммуникации.

Поэтический язык М. Танка – это язык размышлений, задумчивости, «спеў на пясчаных дарогах», язык настроения: «І сумаваць яшчэ так рана, / калі ўдаль маніць сцежак гладзь, / калі на шум лістоў ў тумане / умееш песняй адказаць, / калі так хочацца смяяцца, / што яшчэ чуеш, бачыш ты, / як ціха сыплюцца праз пальцы / каштанаў звонкія лісты» («Лісце каштанаў»).

«Стиль, – пишет М. Поляков, – совокупность факторов художественного впечатления» [6, с. 119], которое зависит от способности автора активизировать творческий потенциал читателя. «Все новые и новые коды читательских сонаний выявляют в тексте новые семантические пласты. Чем больше подобных истолкований, тем глубже специфически художественное значение текста и тем дольше его жизнь» [4, с. 90]. Типическое изложение событий в стихах М. Танка перемежается с личной оценкой ситуации, что приводит к семантической осложненности, например: «Лірыкай восені дыхаюць далі. / У кожнага з вырае траціцца многа, – / то дні маладыя, то вуснаў каралі, / то спеў на пясчаных дарогах... / Следам глядзіш – столькі ў крыллях свабоды! / А ўсё-ж нават птушкам без болю не кінуць / чубатыя хаты, штурхы, зяроды, / лясы маёй роднай краіны» («Вырай»).

Лексико-грамматические средства в текстовых условиях приобретают различные синтаксические значения и устанавливают ассоциативную множественность смыслов, не снимая тем самым семантической неопределенности слова. Эту особенность многозначного слова и, можно добавить, грамматической формы, подчеркивает И.Р. Гальперин, указывая, что она позволяет лучше представить себе многогранность возможной информации, содержащейся в слове [2]. Более того, многозначность, или семантическая неопределенность, лексико-грамматической структуры «не является помехой для интерпретации – наоборот, как существование разных голосов в полифонии, такой прием в стилистике осмысливается как эффективное средство для выражения сложных чувств, отношений субъекта к действительности» [1, с. 304].

Семантическая двуплановость глаголов в поэзии М. Танка, выполняющая характерологическую функцию и способствующая образованию метафоры, характеризуется диффузностью значения. Метафоричность глагол приобретает в результате актуализации подтекстового содержательного плана, который соотносится с внешним социальным контекстом. Художественная актуализация приобретает глубин-

ный идейно-эстетический смысл на основе соответствующих образно-эмоциональных и интеллектуальных ассоциаций у читателя. Глагол становится экспрессивной метафорической доминантой, получающей в контексте самостоятельную характеристику: «Ад дажджоў сівы гасцінец / і пясок набрак і спух, / толькі вецер ярка сініць / хмараў белых лётны пух. / Сонца хіліцца на небе, / ўжо дастанеш качаргой; / залатога бору грэбень / пахне свежаю смалой» («Ад дажджоў сівы гасцінец...»).

Олицетворение как дополнительный прием метафоризации расширяет возможности глагольной семантики, способствуя образно-эстетическому выражению творческой позиции автора. В этой позиции сочетаются «функции эпического «я»..., подчиненного законам реального объективного мира, и лирического «я», переживающего, растворяющего в себе этот мир и себя в этом мире...» [3, с. 76]: «...і савай падняўся месяц, / крылі выцягнуўшы ў змрок. / Я запеў, а рэха бору / у мяне над галавой / разагнала мае зоры... / месяц крылямі залапаў, / ападаючы за бор... / пад сасновыя частушкі / п'яны вецер завірыў...» («Ад дажджоў сівы гасцінец...»).

Язык художественной литературы – это своеобразный смысловой код, интерпретировать который в соответствии с коммуникативными намерениями автора – значит установить различные типы отношений между разноуровневыми языковыми единицами, участвующими в создании смысловой «ткани» текста. Весь набор структурных средств М. Танка создает определенный эмоционально-модальный фон: то трогательно-возвышенный, то юмористический. При этом синтаксическое значение языковых единиц, определяющее их функционально-стилистическую семантику, можно рассматривать как проявление асимметрии языкового знака – прежде всего, на уровне синтагматики. Парадигматика как проявление интегральных (системных) отношений языковых единиц в условиях метаконтекста (художественного текста как целостного образования) становится своеобразной призмой всего художественного и философского мировоззрения – языковой картины мира писателя.

Литература

1. Бендетович, Г.Б. Семантическая неопределенность слова как прагматическое явление / Г.Б. Бендетович // *Стилистика*. – 2007. – № 6.
2. Гальперин, И.Р. Информативность единиц языка / И.Р. Гальперин. – М.: Наука, 1974.
3. Интерпретация художественного текста. – 2-е изд. – М.: Просвещение, 1989.

4. Лотман, Ю.М. Структура художественного текста / Ю.М. Лотман. – М.: Искусство, 1970.
5. Михневич, А.Е. Избранные труды / А.Е. Михневич. – Минск, 2006.
6. Поляков, М. Вопросы поэтики и художественной семантики / М. Поляков. – М.: Советский писатель, 1978.
7. Потебня, А.А. Теоретическая поэтика / А.А. Потебня. – М.: Высшая школа, 1980.
8. Теория функциональной грамматики. – Л.: Наука, 1987.

Куліковіч У.І. (Мінск)

Арфаграфія галосных у творах Максіма Танка

Творчасць Максіма Танка рыпае на перыяд, калі ў многіх выпадках адзіным крытэрыем правільнасці напісання выступаў досвед аўтараў і рэдактараў, іх інтуіцыя вызначыць дарэчнасць таго ці іншага графіка-арфаграфічнага афармлення слова [1]. Адна з галоўных прычын таму недасканаласць арфаграфічных законаў 1933 і 1957 гг., прызнаная літвістамі другой паловы ХХ – пачатку ХХІ ст. Напрыклад, адносна першай пастановы даследчыкі адзначалі, што ў ёй «некаторыя правілы не адпавядалі сучаснаму стану беларускай літаратурнай мовы, чым сам даваўся не выкліканая неабходнасцю выключэнні. Акцыя таго, выдадзены ў 1934 годзе звод правіл беларускага правапісу быў далёка не поўным, шмат якія пытанні арфаграфіі аказаліся не закранутымі ім, хоць яны і патрабавалі свайго ўнармавання» [3, с. 3]. Адносна другога заканадаўчага акта (1957) вучоныя канстатавалі, што ён, нягледзячы на прагрэсіўны характар, не паспрыў поўнай ліквідацыі арфаграфічнага разнабою, бо ўзаконіў шэраг недасканалых правілаў, не акрэсліў дакладных крытэрыяў падзелу лексікі на славянскую і неславянскую, не садзейнічаў вывучэнню характару вымаўлення галосных і зычных у рознай па паходжанні лексіцы і вызначэнню спецыфікі вымаўлення галосных у першай частцы складаных слоў [2].

Задача, якую ставілі мы, – прасачыць, наколькі арфаграфічная сітуацыя ў краіне перыяду 30 – 80-х гг. ХХ ст. паўплывала на выбар літар для перадачы на пісьме акання і якання ў мастацкіх тэкстах М. Танка. Матэрыялам для даследавання паслужылі паэтычныя радкі пісьменніка, змешчаныя ў 6 тамах са Збору твораў, выдадзенага ў 2006–2008 гг., дзе, у адпаведнасці з тэксталагічнымі патрабаваннямі, вытрымана навуковае правіла друкаваць помнікі пісьменства як найбліжэй да першаўзору. (Пасля цытаванага ўрыўка ў дужках указваецца нумар тома і старонка).

У слоўнікавых артыкулах двух слоўнікаў не пазначаныя антонімы, амонімы, не прыведзены граматычныя катэгорыі. Ні адзін са слоўнікаў не прыводзіць арфаграфічных варыянтаў. Толькі ў слоўніку «Белазар» ёсць дадатак у выглядзе дадатковых вокнаў, якія прапаноўваць скарачэнні, але няма правілаў спражэння і інш. Ва ўсіх слоўніках пошук ажыццяўляецца па алфавіце. На жаль, у вышэйзгаданыя слоўнікі немагчыма ўвесці тэкст, нельга вылучыць з тэксту лексічную адзінку, нельга знайсці слова ні па этымалогіі, ні па трывальна-часавых формах, ні па граматычных катэгорыях – толькі па дакладных камбінацыях. Слова для пошуку павінна быць напісана ў форме інфінітыва (для дзеяслова), у форме назоўнага склона (для назоўніка). У дадзеных слоўніках не выкарыстоўваецца арфаграфічны рэдактар, які бывае даволі карысным пры напісанні слоў са складаным напісаннем.

Зыходзячы з вынікаў, прадстаўленых у табліцы, можна адзначыць, што анлайн-слоўнік BelMova з'яўляецца больш распрацаваным прадуктам, у якім выкарыстоўваюцца гіпертэкстуальныя сувязі, дадатковыя паметы, выразы, а таксама слоўнік дастаткова зручны ў навігацыі.

Такім чынам, зараз беларуская электронная лексікаграфія знаходзіцца ў стадыі інтэнсіўнага развіцця. Найбольш аўтарытэтнымі праграмнымі прадуктамі з'яўляюцца анлайн-слоўнік BelMova, слоўнік праграмы «Белазар» і інш.

Разам з тым, у бліжэйшай перспектыве неабходна вырашыць шэраг актуальных праблем, найбольш важнымі з якіх з'яўляюцца: а) стварэнне новых тыпаў слоўнікаў на аснове новых прынцыпаў і задач, якія паўстаюць перад праграмнымі прадуктамі; б) аб'яднанне ўжо вядомых тыпаў слоўнікаў у новыя слоўнікі-комплексы; в) удасканаленне ўжо існуючых праграмных прадуктаў.

Літаратура

1. Герд, А.С. Научно-техническая лексикография / А.С. Герд // Прикладное языкознание / под ред. А.С. Герда. – СПб.: Изд. С-Петерб. ун-та, 1996. – С. 287–307.
2. Мандрикова, Г.М. Учебное компьютерное лексикографирование в теоретическом прикладном рассмотрении: автореф. дис. ... канд. филол. наук / Г.М. Мандрикова; Ин-т рус. яз. им. А.С. Пушкина. – М., 1995. – 27 с.
3. Шматмоўны слоўнік «BelMova» [Электронны рэсурс]. – Рэжым доступу: <http://www.belmova.org/>. – Дата доступу: 25.05.2014.
4. АBBYY Lingvo [Электронны рэсурс]. – Рэжым доступу: <<http://www.lingvo.ru/>>. – Дата доступу: 26.05.2014.

Жук А.І. Уступнае слова.....	3
Абдулкарим Али Махди. Вторичные артефактные номинации в арабском и русском языках	5
Адамовіч Г.Я. «Ёсць нешта таямнічае...»: Максім Танк і музы	9
Базар Н.М. Вечныя хрысціянскія ісціны ў творчасці Віктара Вабішчэвіча.....	13
Борбат Т.І. Мастацкая літаратура і гісторыя: спецыфіка выкарыстання міжпрадметных сувязяў (на прыкладзе вывучэння творчасці Максіма Танка і Аркадзя Куляшова).....	16
Вашчыліна В.І. Вобраз дарогі ў метафары ным апавяданні-прытчы Янкі Сіпакова «Тыя, што ідуць».....	20
Ганчарова-Цынкевіч Т.У. Роля прыч. іх адступленняў у паэме Максіма Танка «Нарач»	23 ✓
Гарадніцкі Я.А. Пазавербальныя формы мастацкага выражэння ў літаратуры	26
Герасіменак М.А., Заяц Н.В. Літаратурная тэма ў творчасці Максіма Танка і Алеся Письмянкова	31
Гоўзіч І.М. «Паэтычны скар» Г.І. Плісы Баравіковай.....	34
Гранкіна Е.В. Спецыфіка канцэпта «насіліе» в рассказе Д.К. Оутс «Куда ты идешь, где ты была?» через призму феминистской критики.....	38
Груцо А.П. Назоўнік «буцян» і вытворныя ад яго ў гаворцы Дубровеншчыны.....	44
Гурская Ю.І., Гайба Д.В. Асацыятыўнае поле імя-сімвала.....	46
Дзюлдз І.Я. Беларускі вясельны абрад ініцыяцыі.....	49
Дубоўчэцкі Э.С. Уплыў народнага мастацтва на творчасць Максіма Танка.....	52 ✓
Едзіга Г.С., Лобань Н.П. Жаргонная лексіка ў беларускім перыядычным друку	56
Сімаковіч К.А. Каштоўнасць свет лірычнага героя Максіма Танка ў творчасці ваеннага перыяду.....	60
Есіс Я.В. Стан падрыхтаванасці настаўніка да працы з электроннымі адукацыйнымі рэсурсамі на ўроках беларускай літаратуры.....	64
Жардзевіч А.У. «Шчаслівы, што пяю цябе, Радзіма...»: вобраз Бацькаўшчыны ў паэзіі Максіма Танка.....	68 ✓
Жук В.І. Лёс франтавіка Першай сусветнай вайны ў творчасці Максіма Гарэцкага	72
Забродская В.С. Топас Муз у эпіталамах другой паловы XVI – першай паловы XVII стагоддзя	76
Зарэцкая Н.У. Метафара як праява імпрэсіяністычнай манеры Леаніда Дранько-Майсюка	81
Зяц Н.В. Песенная лірыка Генадзя Бураўкіна	84
Кажамякін Г.В. Культурная спадчына Максіма Танка ў фондах бібліятэкі БДПУ	89
Камлевіч Г.А. Знакомство иностранных студентов с жизнью и творчеством Максима Танка: из опыта работы	92
Кіслушчанка Г.А. Трансфармацыя фальклорных матываў у лірыцы Рыгора Барадзіліна.....	96
Кожемаценко Е.В. Тема Родины в поэзии Максима Танка и Марины Цветаевой.....	99
Козыч В.І. Проза Максіма Танка: штрыхі да сацыяльнага партрэта Заходняй Беларусі	103
Кудрэватых И.П. Художественный образ как эстетический структурный элемент стиля	107